

מבעד למסוה

(שעורים בהסתכלות)

מעולם לא היו
בני-בן וחבריו
מהועד הלאומי
מרוצים כמו הפעם
בערב תשעה-עשר
זה.

הגעו בעצמכם! עין בעין ראו, כי בצע
בצעו את זממם, וברוך השם הכל עלה על
צד היותר יפה.

ומחשבות מתוקות עלו אל מדים מעטק
נפשם הועד-לאומית:

מה שזוה צריך עשינו, כרוך השם!
הפראים עוזעיו להנהיג עפ"י התורה שהורם
"ועתון הצהוב" ולא בחרו בנו לצירים, ידע
ידעו כעתה עם מי יש להם עסק, ואנחנו
נסע אי"ה לקרלסבורג, על אפם ועל חמתם
ביחוד על הישגים; איך היה אומר דרויאנוב?
כשאין אתה יכול לעבר, מוכרה אתה

לעבר! ולא זאת אלא שהחלטנו אמש
באספתנו, כידוע, ליסד מוסד קבוע לנטיעות
מהכא להתם ומתתם להכא, ממש כבנימן
השלישי בשעתו...

נהחילה נסו הפועלים, כדרכם, הן עפ"י
רמז והן עפ"י פשט, ברחל בתך, להתנגד
לנטיעתנו, ואזריהם הדרה החויק גם הרב
אוסטרובסקי. גם זה הרב מעקרון, לא לנאוי
יזיה לו, לקוי קצת באותו המום המכוער
שקוראים לו דעת הקהל, ומשום שזכה
לתשד"ד קולות מהמזרח, התחיל גם הוא
לגמגם אהן המלים, שצריך לקרע עליהן
כשאחה שומע אותן יוצאות מפי רב בארץ
הפדושה; דעת הקהל! הקהל ארץ-ישראלית
נוטה אחרי ברנדייס! הועד הלאומי אינו
בא-כח העם בא"י! השמעתם דבורים? ממש
כמו ב"דאר-היום"...

אבל לא איכפת! ברוך השם, אנשי
עלוננו יודעים ומכירים כי אנו לא נכשל
חלילה בהולשה זו של הששות מפני דעת
הקהל וכיוצא בזה, ובמקום שסבבה צפויה

ליושב ויש זשש גדול שרב עסקינו
המושכעים, וכברתן וישבו ביותם" הלילה, אין
חולקין כבוד לרב ודוחים אותו בישהי ידים.
גם תשעה-עשר נדחה הפעם וגם הקונגרס
ידחה אי"ה לחישה עשר יום, והנותן בים
דרך ובמים עינם נתיבה הוא ילוננו קושמיות
לקרלסבורג ואת ברנדייס החביו לירושם.

ובכן הכל טוב ויפה, אניל ואשבת, הד
וחלק, והנצחון על צדנו ברוך השם! א"א
נוסעים הלילה בתור צירים סתם שנמחרו ע"י
שוקלים לשנו של הקונגרס ושיש עליהם
חיש שטא חלילה בעידנא דריותהא, כי יורע?
כאשר תהפיש המלחמה, יפלו למחנה האויב
האמריקני... אלא בתור מלאכות וישוב בא"י,
חברי הועד הלאומי תוכלו אצלנו לאומי ב"ה גם
קרקס לאומי יש לנו הבאים לשם חכישט ונוי
וביחוד מפני, ברב עם הדרת מלך... והרבי
ברלין יוכיח!

ואם חלילה יבטל המנין של עשרה
בטלנים, נבחר בוטור, כננו ה"ו בייטלערס"
שבספורי הרסלבין, או לכל הפחות בשלשה

גדולי הודו שלנו שיוכלו לברך, במזומנים...
ובבקר לא עבות אזהר, לכשאך יתקבלו ה"ריות"
הארורות מר' פפא, יצא אי"ה בענלא ובזמן
קריב ר' בנימן הרביעי שלנו בלוית סנדריל-
האשה ויהר רבי אל פדנת הרות הסמוכה
לתחנת רשם יחנו מרכבת ויגעו קרלסבורג...
ובמחשבות מתוקות אלו שבו, מלאכי
השרת" של הועד-הלאומי סבבה-הכנסת אחרי
קבלת שבת מלכתא, ובקול שישן ושמתה
קראו בהכנסם אל ברוחם:

שלום עליכם, מלאכי השלום!
ומלאכי השלום כביטו את מניחה בקרקע
ואמרו: איכה...

כבר אמרו חכמים: אין נביא בעירו, והא
ראיה: מר בצלאל יפה, נבחר ביפו פה אהר,
כלומר קול אהר והקול קול ר' ב' בעצמו, כך
אומרים ליצני הדרו, עפרא לפומן!

צא וחשוב כמה טרה ויגע האיש הזה
בעניני הבחירות, ואין אדם טרה, כנראה, אלא
בשביל אחרים, כלומר בשביל הדר' ברוך שאינו

כלל מצנ"ש ושכל גדולתו היא שיצק מים
על ידיו של הרצל... וה"אני מאמין" שלו
יוכיח! ממש כדברי, דאר היום" והברנדייסים,
ר"ל. ולא זאת אלא, שגם הדר' ון-דריזלנד
בכבודו ובעצמו יצא ירוץ ויזק: באו השבתן!
על, צמירי" קרן-הגאולה, ועל קרן אלמוני וביחוד
על קרן הצני...

אכן, צדיקים גמורים הם אנשי, הכנופיה
המרעילה" שמלאכתם נעשית על ידי אחרים.
וישוב אותו דבר: בני-בנימן, נבדיו" של
הנדיב, בחרו הפעם, כמו להכעים, בה"אויב" הגדול
של ברנדייס, ב"מרנל הגדול" הנמצא באמריקה,
וב"עופן" הגדול מפרשת, לך-לך"!

"אמריקנים"..., "ליבנטינים"..., "אויך מיר
מענשען"!

כבר אמרתי לכם, כמרומני, והתודיהי
לפניכם, כי אינני, פיננסיסט" ומתי לא יפבל
את כל דקות הענינים של ההכמה הנפלאה
הזאת, ואולם בראותי בעת האחרונה איך הכל,
טמש חבל, עומקים בחלכות בנק, אצל

הפועלים ואצל בוני-בתים, נתתי אל לבי לקרא
בעיון את כל המאמרים שנכתבו בזמן האחרון
בעתונים וביחוד בגליון האחרון של הפועל
הצעיר" ע"א הבנק שלנו, מנהליו" ביפו, ומכל
קריאתי הנפרזה הבינתי רק אחת: כי הדג
מסרית, במחילה, מראשו...

התיאטרון העברי נוסע, כידוע, לקרלסבורג
בדי להציג שלש הצגות לפני הכנסיה; כפי
הנראה, יציגו תהילה את הקומדיה הידועה
שם: "זכרה לפ"ק", מאת זק"ה גדול, שהופיעה
ב"דרבן" ע פירולוג של ה"סנמה הא"...

את חפקיד המנהל הראשי יקבל עליו
גבור הקומדיה עצמו הנמצא כעת בני-מטותא
במרינברג, וחוקה על הזקן שידע למלא את
תפקידו זה, כנהוג, באפן טבעי מאד; סגנו
נמצא כעת, לא בהולנד כי אם בתל-אביב,

ולפי דברי ה"רצינויה" האחרונה ב"פועל-הצעיר"
הנהו דוקא כה טרני עצום, למרות העויותיו
הקומיות, ובזמן האחרון הוא ממלא חפקידים
מעציבים מאד על כמת הבנק שלנו. אגב, אם
יציגו את "נורה" ויכלו להשיג את קרוקשטר

האמיתי בידות...

כותרת יפו, היהודים כמובן, עשו נטריקון
ומצאו כי אפ"ק היא ה"ר"ת של אין פה קרדיט
וכי הקומדיה לפ"ק היא רישא, מציעותא
וסיפא של המנהל הראשי, סגנו וריבנק. את
מהרן ה"ר"ת של המנהל מר זק"ה אודיע לכם
ג"ח, בפעם הבאה...

ביצע האחרון קבלתו מכתב מלא, תחלות
ותשכתות" על מאמריו של ערדנו הראשי, אלה
פועליך ישראל" וברצון היותי מפרסם את
המכתב הזה אלמלא לא שכה הכותב לחתום
את שמו...

הערה זו משמשת גם ליתר ה"סופרים"
סמין זה.

עזמות